



# Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

624.2

Hely

Idő

"1930"

Személy

Szerző:

Cím:

Les-e új hidvám?

Forrás:

Magyar Kereskedők Lapja

Bp.

(Hely)

1930. I. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

## Lesz-e új hidvám?

**A kereskedelem és ipar érdekképviselőinek a leghatározottabban tiltakozniuk kell az ellen, hogy az építendő új hidakon vámot szedjenek**

A rendkívül súlyos gazdasági viszonyok enyhítésére még mindig nem sikerült olyan panacéat találni, amely a bajokat egy csapásra megszünteti. Nem hangzik ugyan kedvesen, mégis — nem tudjuk most már hányadszor — kénytelenek vagyunk újra meg újra megállapítani, hogy ilyen panacea nem létezik. Amíg egész Európa szinte elviselhetetlen gazdasági válság terhe alatt nyög, Magyarországon sem lehetnek rózsás állapotok. Ez azonban nem jelenti azt, hogy semmiféle mód nem volna arra, hogy a helyzetet legalább némileg enyhíteni lehessen. A mezőgazdaság nyomasztó pénzhiányát előreláthatólag enyhíti majd a svéd gyufaköcsön utolsó tránsának folyósítása, amelyet a közreadott félhivatalos hírek szerint mezőgazdasági kölcsönökre szántak. Bizvást remélhetjük, ha a mezőgazdaság valamikéivel könnyebben tud majd mozogni, megérzi azt az ipar és még inkább a kereskedelem is.

Nem szorul bővebb fejtegetésre, hogy a kilátásban levő mezőgazdasá-

gi kölcsönök magukban még az enyhítés eszközeit sem meritik ki. Sokan megállapították, többek között a Magyar Kereskedők Lapja is ismételtlen hangoztatta, hogy

a rendkívül módon leromlott kereseti viszonyokat legalább valamelyest enyhítené, ha nagyszabású közmunkák indulnának meg.

A közmunkák elvégzésének, egy kiadós beruházási program megvalósításának természetesen alapvető feltétele, hogy erre a szükséges pénzösszegek rendelkezésre álljanak. Nem lesz elkerülhető — a kormány komolyan számol is vele, a hágai tárgyalások súlypontja a mi szempontunkból ezen van — hogy nagyobb hosszú lejáratú külföldi kölcsönt vegyünk fel, ami részben attól függ, hogy Magyarország vissza tudja-e kapni pénzügyi szuverénitását.

Nemcsak mi hisszük, mások is osztják azt a véleményt, hogy anélkül a bizonyos pénzügyi szuverénitás nélkül is szívesen rendelkezésünkre állana az angol és amerikai, talán a francia és holland pénzpiac is; a kérdés csak az, hogy milyen fel-

tételek mellett. Mert bizony, ha a beruházások túlságosan drága kölcsönből történének, idig-óráig talán az is segítene, de esetleg újabb bonyodalmak magvát hordozná magában, amit lehetőleg el kell kerülni.

A kereskedelemügyi miniszter egyik legújabb nyilatkozata az adott viszonyokhoz képest meglehetősen szép beruházási programot tartalmaz, amelynek az utépítés mellett legkiemelkedőbb pontja a budapesti két új Dunahid megépítése. Az új hidakat akkor is sürgősen meg kellene építeni, ha ez a nagyszabású munka nem jelentene bőséges munkaalkalmat, a kereskedelem és ipar számos ágának új érvényesülési lehetőségét. Mert

a hidakra halaszthatatlanul sürgős szükség van a forgalom akadálytalan lebonyolítása, különösen pedig a régebbi, ma szinte veszedelmesen túlterhelt hidak tehermentesítése érdekében.

Éppen a napokban publikálták, hogy a Margithidon naponta átlag négyezer jármű és harmincezernél több gyalogos halad át. A Margithid

teherbíró képességét még ez az óriási forgalom sem teszi ugyan próbára, de olyan torlódásokat okoz, amelyek egyenesen forgalmi zavaroknak számítanak. Szükség van a két új hidra a város nagy jövőjü részeinek fejlődése és az azokban ma is nehezen lebonyolítható forgalom megkönnyítése végett.

A magyar kereskedők összesége tehát osztatlan örömmel fogadja a kereskedelemügyi miniszternek azt a tervét, hogy a két hidat sürgősen meg akarja építeni, az említett nyilatkozatban van azonban egy mondat, amely a gondolkozóknak szeptet üthet a fejükbe. Azt mondta ugyanis a miniszter, hogy

a hidak építési költségeinek törlesztését a hidak jövedelmeiből kívánja fedezni.

Milyen jövedelemre gondol? Csak nem szándékozik a szerencsésen eltemetett hidvámokat újra feltámasztani? Egy nem egészen autentikus hiraadás szerint csak az új hidakon áthaladó autóktól szednének hidvámot. Minden egyébtől eltekintve, akár

az új hidakon, akár a régi hidakon, akármilyen járműnek vagy gyalogjáróknak hidvámossal való megterhelése kiáltó abszurdum azért, mert a forgalomnak egyenes megbéklyózása az életviszonyok megdrágítása, ha a város egyik utcájából a másikba való átmenésért akármilyen cimen vámot kell fizetni.

Eléggé furcsa, gazdasági szempontból eléggé elítélendő, a város forgalmát egyenesen megbénító körülmény az, hogy Budapest székesfővárosnak megvan az a joga, hogy városi és kövezetvámot szedhessen. Ha már az ország területén belül ezt a középkorra emlékeztető külön vámszedési jogot hamarosan megszüntetni nem lehet — ámbár a megszüntetés folytán eleső jövedelmet talán nem is tulságos leleményességgel más úton lehetne pótolni — ezt a képtelenséget semmi körülmények között sem szabad új vám statuálásával sulyosbitani. Ha ez megtörténik, arra betű szerint ráillik: **többet veszíthetünk a réven, mint amennyit nyerünk a vámon.**